

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**T/16306. számú
törvényjavaslat**

**a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló Egyezményt
(CMR) kiegészítő, Genfben, 1978. július 5-én kelt Jegyzőkönyv
kihirdetéséről**

**Előadó: dr. Kóka János
gazdasági és közlekedési miniszter**

Budapest, 2005. május

2005. évi törvény

a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló Egyezményt (CMR) kiegészítő, Genfben, 1978. július 5-én kelt Jegyzőkönyv kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló Egyezményt (CMR) kiegészítő, Genfben, 1978. július 5-én kelt Jegyzőkönyvet e törvénnyel hirdeti ki.

(A csatlakozási okirat letétbe helyezése 1990. június 18-án megtörtént, a Jegyzőkönyv 1990. szeptember 16-án a Magyar Köztársaság tekintetében hatályba lépett.)

2. §

A nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló Egyezményt (CMR) kiegészítő, Genfben, 1978. július 5-én kelt Jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

“PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE CONTRACT FOR THE INTERNATIONAL CARRIAGE OF GOODS BY ROAD (CMR)

THE PARTIES TO THE PRESENT PROTOCOL,

BEING PARTIES to the Convention on the Contract for the International Carriage of Goods by Road (CMR), done at Geneva on 19 May 1956,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purpose of the present Protocol “Convention” means the Convention on the Contract for the International Carriage of Goods by Road (CMR).

Article 2

Article 23 of the Convention is amended as follows:

(1) Paragraph 3 is replaced by the following text:

"3. Compensation shall not, however, exceed 8.33 units of account per kilogram of gross weight short."

- (2) At the end of this article the following paragraphs 7, 8 and 9 are added:
- „7. The unit of account mentioned in this Convention is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amount mentioned in paragraph 3 of this article shall be converted into the national currency of the State of the Court seized of the case on the basis of the value of that currency on the date of the judgement or the date agreed upon by the Parties. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State which is a member of the International Monetary Fund shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect at the date in question for its operations and transactions. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State.

8. Nevertheless, a State which is not a member of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 7 of this article may, at the time of ratification of or accession to the Protocol to the CMR or at any time thereafter, declare that the limit of liability provided for in paragraph 3 of this article to be applied in its territory shall be 25 monetary units. The monetary unit referred to in this paragraph corresponds to 10/31 gram of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the amount specified in this paragraph into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

9. The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 7 of this article and the conversion mentioned in paragraph 8 of this article shall be made in such a manner as to express in the national currency of the State as far as possible the same real value for the amount in paragraph 3 of this article as is expressed there in units of account. States shall communicate to the Secretary-General of the United Nations the manner of calculation pursuant to paragraph 7 of this article or the result of the conversion in paragraph 8 of this article as the case may be, when depositing an instrument referred to in article 3 of the Protocol to the CMR and whenever there is a change in either.

FINAL PROVISIONS

Article 3

1. This Protocol shall be open for signature by States which are signatories to, or have acceded to the Convention and are either members of the Economic Commission for Europe or have been admitted to that Commission in a consultative capacity under paragraph 8 of that Commission's terms of reference.

2. This Protocol shall remain open for accession by any of the States referred to in paragraph 1 of this article which are Parties to the Convention.
3. Such States as may participate in certain activities of the Economic Commission for Europe in accordance with paragraph 11 of that Commission's terms of reference which have acceded to the Convention may become Contracting Parties to this Protocol by acceding thereto after its entry into force.
4. This Protocol shall be open for signature at Geneva from 1 September 1978 to 31 August 1979 inclusive. Thereafter, it shall be open for accession.
5. This Protocol shall be subject to ratification after the State concerned has ratified or acceded to the Convention.
6. Ratification or accession shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the United Nations.
7. Any instrument of ratification or accession deposited after the entry into force of an amendment to the present Protocol with respect to all Contracting Parties or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to all Contracting Parties shall be deemed to apply to the Protocol as modified by the amendment.

Article 4

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after five of the States referred to in article 3, paragraphs 1 and 2 of this Protocol, have deposited their instruments of ratification or accession.
2. For any State ratifying or acceding to it after five States have deposited their instruments of ratification or accession, this Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the said State has deposited its instrument of ratification or accession.

Article 5

1. Any Contracting Party may denounce this Protocol by so notifying the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect twelve months after the date of receipt by the Secretary-General of the notification of denunciation.
3. Any Contracting Party which ceases to be Party to the Convention shall on the same date cease to be Party to this Protocol.

Article 6

If, after the entry into force of this Protocol, the number of Contracting Parties is reduced, as a result of denunciations, to less than five, this Protocol shall cease to be in force from the date on which the last of such denunciations takes effect. It shall also cease to be in force from the date on which the Convention ceases to be in force.

Article 7

1. Any State may, at the time of depositing its instrument of ratification or accession or at any time thereafter, declare by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations that this Protocol shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible and in respect of which it has made a declaration in accordance with article 46 of the Convention. This Protocol shall extend to the territory or territories named in the notification as from the ninetieth day after its receipt by the Secretary-General or, if on that day the Protocol has not yet entered into force, as from the time of its entry into force.
2. Any State which has made a declaration under the preceding paragraph extending this Protocol to any territory for whose international relations it is responsible may denounce the Protocol separately in respect of that territory in accordance with the provisions of article 5 above.

Article 8

Any dispute between two or more Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Protocol which the Parties are unable to settle by negotiation or other means may, at the request of any one of the Contracting Parties concerned, be referred for settlement to the International Court of Justice.

Article 9

1. Each Contracting Party may, at the time of signing, ratifying, or acceding to this Protocol, declare by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations that it does not consider itself bound by article 8 of this Protocol. Other Contracting Parties shall not be bound by article 8 of this Protocol in respect of any Contracting Party which has entered such a reservation.
2. The declaration referred to in paragraph 1 of this article may be withdrawn at any time by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.
3. No other reservation to this Protocol shall be permitted.

Article 10

1. After this Protocol has been in force for three years, any Contracting Party may, by notification to the Secretary-General of the United Nations, request that a conference be convened for the purpose of reviewing this Protocol. The Secretary-General shall notify all Contracting Parties of the request and a review conference shall be convened by the Secretary-General if, within a period of four months following the date of notification by the Secretary-General not less than one-fourth of the Contracting Parties notify him of their concurrence with the request.
2. If a conference is convened in accordance with the preceding paragraph, the Secretary-General shall notify all the Contracting Parties and invite them to submit within a period of three months such proposals as they may wish the Conference to consider. The Secretary-General shall circulate to all Contracting Parties the provisional agenda for the Conference together with the texts of such proposals at least three months before the date on which the Conference is to meet.
3. The Secretary-General shall invite to any conference convened in accordance with this article all States referred to in article 3, paragraphs 1 and 2 and States which have become Contracting Parties under article 3, paragraph 3 of this Protocol.

Article 11

In addition to the notifications provided for in article 10, the Secretary-General of the United Nations shall notify the States referred to in article 3, paragraphs 1 and 2, of this Protocol and the States which have become Contracting Parties under article 3, paragraph 3, of this Protocol, of:

- (a) ratifications and accessions under article 3;
- (b) the dates of entry into force of this Protocol in accordance with article 4;
- (c) communications received under article 2, paragraph (2);
- (d) denunciations under article 5;
- (e) the termination of this Protocol in accordance with article 6;
- (f) notifications received in accordance with article 7;
- (g) declarations and notifications received in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2.

Article 12

After 31 August 1979, the original of this Protocol shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit certified true copies to each of the States mentioned in article 3, paragraphs 1, 2 and 3 of this Protocol.

A NEMZETKÖZI KÖZÚTI ÁRUFUVAROZÁSI SZERZŐDÉSRŐL SZÓLÓ EGYEZMÉNYT (CMR) KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV

A JEGYZŐKÖNYV RÉSZES FELEI,
AKIK FELEI a Genfben, 1956. május 19-én kelt, a Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezménynek (CMR),
MEGÁLLAPODTAK a következőkben:

1. cikk

A Jegyzőkönyvben az „Egyezmény” a Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezményt (CMR) jelenti.

2. cikk

Az Egyezmény 23. cikke a következőképpen módosul:

- (1) A 3. bekezdés helyére a következő szöveg kerül:
„A kártérítés azonban nem lehet több, mint a hiányzó bruttó súly minden kilogrammja után 8. 33 elszámolási egység¹.”
- (2) Ez a cikk a következő 7., 8. és 9. bekezdésekkel egészül ki:
„7. Az Egyezményben említett elszámolási egység a Nemzetközi Valutaalap meghatározása szerinti különleges lehívási jog. A jelen cikk 3. bekezdésében említett összeget át kell váltani az esetben eljáró bíróság szerinti állam nemzeti valutájára, az adott valuta végzés napján vagy a felek közötti megállapodás szerinti napon érvényes értéke alapján. Azoknál az államoknál, melyek a Nemzetközi Valutaalap tagjai, a nemzeti valuta értékét a különleges lehívási jog szempontjából a Nemzetközi Valutaalap által műveleteinél és ügyleteinél alkalmazott, adott időpontban hatályban lévő értékelési módszerrel kell kiszámítani. Azoknál az államoknál, melyek nem tagjai a Nemzetközi Valutaalapnak, az adott állam által meghatározott módon kell kiszámítani a nemzeti valuta értékét a különleges lehívási jog szempontjából.
8. Mindazonáltal, amennyiben egy állam nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, és jogszabályai nem engedik meg a jelen cikk 7. bekezdésében foglalt alkalmazását, a CMR Egyezmény Jegyzőkönyve ratifikálása vagy a Jegyzőkönyvhöz csatlakozás időpontjában az állam kijelentheti, hogy a jelen cikk 3. bekezdésében szabályozott kártérítési kötelezettség az állam területén 25 pénzegység. Az ebben a bekezdésben említett pénzegység 10/31 g súlyú 0,900 finomságú aranyra felel meg. Az ebben a bekezdésben meghatározott összeg nemzeti valutára történő átváltása az érintett állam jogszabályai szerint történik.
9. A jelen cikk 7. bekezdése utolsó mondatában említett számítást, illetve a jelen cikk 8. bekezdésében említett átváltást úgy kell elvégezni, hogy a jelen cikk 3. bekezdésében szereplő összeg állam nemzeti valutájában kifejezett

¹ SDR= különleges lehívási jog

összegének a reálértéke, amennyire csak lehet, ugyanaz legyen, mint a 3. bekezdésben elszámolási egységben kifejezett összegé. A CMR Egyezmény Jegyzőkönyve 3. cikkében említett okiratok letétbe helyezésének időpontjában, illetve az azokban bekövetkező változás esetén az államoknak tájékoztatniuk kell az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárát a jelen cikk 7. bekezdése szerinti számítási módról, illetve a jelen cikk 8. bekezdésében szereplő átváltás eredményéről.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

3. cikk

1. A jelen Jegyzőkönyv aláírásra nyitva áll azon Államok számára, amelyek aláírták az Egyezményt, vagy csatlakoztak hozzá, és amelyek tagjai az Európai Gazdasági Bizottságnak, vagy amelyek e Bizottság hatásköri szabályzatának 8. szakasza értelmében a Bizottságban tanácskozó joggal vesznek részt.
2. A Jegyzőkönyvhöz a jelen cikk 1. bekezdésében említett bármely állam csatlakozhat, amennyiben az Egyezményben szereplő felek közé tartozik.
3. Azok az államok, amelyek az Európai Gazdasági Bizottság hatásköri szabályzata 11. szakaszának megfelelően a Bizottság egyes munkabizottságaiban részt vehetnek, és csatlakoztak az Egyezményhez, a Jegyzőkönyv életbelépése után - csatlakozással - szerződő félle válhatnak.
4. A jelen Jegyzőkönyv, Genfben, 1978. szeptember 1-től 1979. augusztus 31-ig bezárólag áll nyitva aláírásra. Ezen időpont után a Jegyzőkönyvhöz csatlakozni lehet.
5. A jelen Jegyzőkönyvet ratifikálni kell, azt követően, hogy az érdekelt állam ratifikálta az Egyezményt, vagy csatlakozott az Egyezményhez.
6. A ratifikálás vagy csatlakozás úgy történik, hogy az állam letétbe helyezi az arról szóló okiratot az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáránál.
7. A jelen Jegyzőkönyv minden szerződő félre vonatkozó módosításának hatályba lépését követően vagy a minden szerződő félre vonatkozó módosítás hatályba lépéséhez szükséges összes intézkedés megtételét követően letétbe helyezett csatlakozási vagy ratifikálásról szóló okiratot a módosított Jegyzőkönyvre vonatkozóan kell tekinteni.

4. cikk

1. Ez a Jegyzőkönyv azt a napot követő kilencvenedik napon lép életbe, amikor a Jegyzőkönyv 3. cikke 1. és 2. bekezdéseiben említettek közül legalább öt állam letétbe helyezte a ratifikálásról, illetve a csatlakozásról szóló okiratát.

2. Minden olyan állam tekintetében, amely azt követően ratifikálja a Jegyzőkönyvet, vagy csatlakozik ahhoz, amikor az öt állam a ratifikálásról, illetve a csatlakozásról szóló okiratokat letétbe helyezte, a jelen Jegyzőkönyv az illető ország ratifikálásáról vagy csatlakozásáról szóló okiratának letétbe helyezésétől számított kilencvenedik napon lép hatályba.

5. cikk

1. Bármely szerződő fél jogosult a jelen Jegyzőkönyvet az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához intézett értesítésben felmondani.
2. A felmondás tizenkét hónappal azon időpont után válik hatályossá, amikor a Főtitkár a vonatkozó értesítést megkapta.
3. Attól a pillanattól fogva, hogy egy szerződő fél már nem az Egyezményben szereplő fél, a Jegyzőkönyvben szereplő felek közé sem tartozik.

6. cikk

Ha a Jegyzőkönyv életbe lépése után a szerződő felek száma - felmondások következtében - ötnél kevesebbre csökken, a Jegyzőkönyv azon a napon hatályát veszti, amikor a felmondások közül az utolsó hatályossá válik. Szintén hatályát veszti azon a napon, amikor az Egyezmény hatályát veszti.

7. cikk

1. Bármely állam a ratifikálásról vagy csatlakozásról szóló okiratának letétbe helyezésekor vagy más későbbi időpontban az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához intézett bejelentésben közölheti, hogy a jelen Jegyzőkönyv hatálya mindazokra a területekre, vagy azoknak egy részére kiterjed, amelyeket az illető állam nemzetközi síkon képvisel, és amelyekre vonatkozóan az Egyezmény 46. cikke szerinti nyilatkozatot tett. A jelen Jegyzőkönyv az értesítésben említett területekre vagy területrészekre attól a naptól számított kilencvenedik napon válik alkalmazhatóvá, amikor a Főtitkár ezt az értesítést megkapta, illetőleg - ha ezen a napon a jelen Jegyzőkönyv még nem lépett hatályba – a Jegyzőkönyv hatályba lépésének napján.
2. Minden olyan állam, amely az előbbi bekezdésnek megfelelően olyan nyilatkozatot tett, amelynek folytán a jelen Jegyzőkönyv hatálya az általa nemzetközi síkon képviselt valamely területre kiterjed, a jelen Jegyzőkönyvet a fenti 5. cikk rendelkezéseivel összhangban az említett területre vonatkozóan felmondhatja.

8. cikk

Minden olyan vitát, amely a Jegyzőkönyv értelmezése vagy alkalmazása tekintetében két vagy több szerződő fél között keletkezett, és amelyet a felek tárgyalás útján vagy más módon nem tudtak rendezni, bármely érdekelt szerződő fél kívánságára döntésre a Nemzetközi Bíróság elé lehet terjeszteni.

9. cikk

1. A jelen Jegyzőkönyv aláírása, ratifikálása vagy ahhoz történő csatlakozása alkalmával bármely szerződő fél kijelentheti az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához intézett értesítésben, hogy a jelen Jegyzőkönyv 8. cikkét nem tekinti magára nézve kötelezőnek. A 8. cikk rendelkezései a többi szerződő felet sem kötik azzal a szerződő féllel szemben, amely az említett fenntartással élt.
2. Minden szerződő fél, amely a jelen cikk 1. bekezdésében meghatározott kijelentést tette, azt az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához címzett értesítés útján bármikor visszavonhatja.
3. A jelen Jegyzőkönyvvel szemben semmiféle más fenntartás nem fogadható el.

10. cikk

1. A jelen Jegyzőkönyv három éven át történő hatályban létét követően, az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához intézett értesítés útján bármely szerződő fél kérheti a jelen Jegyzőkönyv felülvizsgálása céljából értekezlet összehívását. A Főtitkár erről a kérelemről mindegyik szerződő felet értesíti, és ha az általa küldött értesítés keltétől számított négy hónapon belül a szerződő felek legalább egynegyede közli, hogy ehhez a kérelemhez hozzájárul, összehívja a felülvizsgálásra irányuló értekezletet.
2. Ha az előző pont értelmében az értekezletet összehívják, a Főtitkár erről mindegyik szerződő felet tájékoztatja, és felkéri őket, hogy három hónapon belül terjesszék elő azokat a javaslatokat, amelyeknek az értekezleten való megvizsgálását kívánatosnak tartják. A Főtitkár legalább három hónappal az értekezlet előtt közli a szerződő felekkel az értekezlet ideiglenes napirendjét, valamint ezeknek a javaslatoknak a szövegét.
3. A Főtitkár a jelen cikknek megfelelően összehívott minden értekezletre meghívja a 3. cikk 1. és 2. bekezdésében jelzett államokat, valamint azokat, amelyek a jelen Jegyzőkönyv 3. cikke 3. bekezdése alkalmazása folytán váltak szerződő felekké.

11. cikk

A 10. cikkben előírt értesítéseken kívül az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkára értesíti a jelen Jegyzőkönyv 3. cikkének 1. és 2. bekezdésében említett államokat és azokat, amelyek a jelen Jegyzőkönyv 3. cikke 3. bekezdése alkalmazása során váltak szerződő felekké:

- a) a 3. cikk értelmében történt ratifikációkról és csatlakozásokról;
- b) arról az időpontról, amikor a jelen Jegyzőkönyv a 4. cikknek megfelelően hatályba lép;
- c) a 2. cikk (2) bekezdése értelmében bejelentett közlésekről;
- d) az 5. cikk szerinti felmondásokról;
- e) a jelen Jegyzőkönyv érvényének a 6. cikk szerint történő megszűnéséről;
- f) a 7. cikknek megfelelően kapott értesítésekről;
- g) a 9. cikk 1. és 2. bekezdése alapján kapott nyilatkozatokról és értesítésekről.

12. cikk

A jelen Jegyzőkönyv eredeti példányát 1979. augusztus 31-e után letétbe kell helyezni az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáránál, aki az eredetiről készített hitelesített másolatokat megküldi a jelen Jegyzőkönyv 3. cikkének 1., 2. és a 3. bekezdésében említett valamennyi államnak.”

3. §

(1) E törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A törvény végrehajtásáról a gazdasági és közlekedési miniszter gondoskodik.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Európai Gazdasági Bizottsága (továbbiakban: ENSZ EGB) által elkészített, 1956. május 19-én kelt, a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló Egyezményt (CMR) Magyarország az 1971. évi 3. törvényerejű rendelettel hirdette ki.

Az Egyezmény egyik legfontosabb tartalmi eleme, a fuvarozó felelősségének, kártérítési kötelezettségének meghatározása. A fuvarozó felelős az áru teljes vagy részleges elveszéséért vagy megsérüléséért az áru átvételétől az áru kiszolgáltatásáig tartó idő alatt.

A kártérítés mértékét az Egyezmény 23. cikke szabályozza. A 23. cikk 2. pontja alapján a kártérítés nem lehet több, mint a hiányzó bruttó súly minden kilogrammja után 25 aranyfrank.

Ezzel a meghatározással az (1956-ban kelt) Egyezmény egy nem létező pénzegységet adott meg a kártérítés mértékének megállapításához, ami a további eljárás során egy bonyolult és hosszadalmas ügyintézkést vont maga után. Az arany árának országonkénti különböző „jegyzése” miatt jelentős eltérések keletkeztek azonos árukárok esetén, attól függően, hogy melyik országban folyt a bírósági eljárás. A fentiek alapján az ENSZ EGB Belső Szállítási Bizottsága az eljárás egyszerűsítése érdekében az Egyezmény 23. cikk kiegészítésére Jegyzőkönyvet készített, amely alapján a tagállami bíróság önállóan meg tudja állapítani a kártérítés összegét nemzeti valutában.

A Jegyzőkönyvet az ENSZ EGB Belső Szállítási Bizottsága 1978. július 5-én fogadta el, és 1978. szeptember 1. és 1979. augusztus 31. között állt nyitva aláírásra. A Jegyzőkönyv 1980. december 28-án lépett hatályba, amelyhez Magyarország fenntartás nélkül 1990. június 18-án csatlakozott.

Jelen törvényjavaslat a Jegyzőkönyv szövegének kihirdetésére irányul.

A Jegyzőkönyv összhangban áll az Európai Uniós szabályozással, tekintettel arra, hogy a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésre vonatkozó feltételeket ez az Egyezmény és kiegészítő Jegyzőkönyve határozza meg Európa egész területén.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1.§-hoz

A Jegyzőkönyvet az ENSZ EGB Belső Szállítási Bizottsága 1978. július 5-én fogadta el, és 1978. szeptember 1. és 1979. augusztus 31. között állt nyitva aláírásra. A Jegyzőkönyv 1980. december 28-án lépett hatályba, amelyhez Magyarország fenntartás nélkül 1990. június 18-án csatlakozott.

Jelen törvényjavaslat a Jegyzőkönyv szövegének kihirdetésére irányul.

A 2.§-hoz

A Jegyzőkönyv angol nyelvű szövegének beépítését a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 1982. évi 27. törvényerejű rendelet 14.§-ának (3) bekezdése írja elő. E szerint a kihirdetésre kerülő, kizárólag idegen nyelven készült nemzetközi szerződést a hivatalos magyar nyelvű fordítással együtt az eredeti idegen nyelvek egyikén is ki kell hirdetni.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Európai Gazdasági Bizottsága (továbbiakban: ENSZ EGB) által elkészített, 1956. május 19-én kelt, a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló Egyezményt (CMR) Magyarország az 1971. évi 3. törvényerejű rendelettel hirdette ki.

Az Egyezmény egyik legfontosabb tartalmi eleme, a fuvarozó felelősségének, kártérítési kötelezettségének meghatározása. A fuvarozó felelős az áru teljes vagy részleges elveszéséért vagy megsérüléséért az áru átvételétől az áru kiszolgáltatásáig tartó idő alatt.

A kártérítés mértékét az Egyezmény 23. cikke szabályozza. A 23. cikk 2. pontja alapján a kártérítés nem lehet több, mint a hiányzó bruttó súly minden kilogrammjá után 25 aranyfrank.

Ezzel a meghatározással az (1956-ban kelt) Egyezmény egy nem létező pénzegységet adott meg a kártérítés mértékének megállapításához, ami a további eljárás során egy bonyolult és hosszadalmas ügyintézészt vont maga után. Az arany árának országonkénti különböző „jegyzése” miatt jelentős eltérések keletkeztek azonos árukárok esetén, attól függően, hogy melyik országban folyt a bírósági eljárás.

A Jegyzőkönyv a fent említett eljárás egyszerűsítésére irányul, amely alapján a tagállami bíróság önállóan meg tudja állapítani a kártérítés összegét nemzeti valutában.

A 3.§-hoz

A javaslat a törvényben foglaltak végrehajtására a közlekedésért felelős minisztert jelöli ki, továbbá meghatározza hatályba lépésének dátumát.